

17 maja 1932 r.

URZĄD PATENTOWY

A471 13/62

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 15853.

Władysław Kotłęga
(Świecie n. Wisłą, Polska).

~~Kl. 34 c 10.~~

34c 13/62

Składany klęcznik kieszonkowy.

Zgłoszono 16 marca 1931 r.

Udzielono 10 marca 1932 r.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest składany klęcznik kieszonkowy. Oddawna odczuwa się dotkliwy brak odpowiedniego praktycznego przyrządu, któryby ułatwił i umożliwił wszystkim wiernym klęczenie w czasie nabożeństwa, klęczenie bowiem bezpośrednio na posadzce lub na ziemi jest z wielu powodów nie miłe, przykre i odstraszające, ponieważ np. przez klęczenie bez jakiegokolwiek podkładki zabrudza się i niszczy odzież, a szczególnie, gdy w czasie słońca nanosi się do kościoła dużo błota. Przy klęczeniu na gołej posadzce bołą kolana, przyczem klęczący naraża się na przeziębienie i na reumatyzm. Wyżej wyszczególnionym niedogodnościom zapobiega klęcznik według niniejszego wynalazku, któ-

rego przykład wykonania przedstawiony jest na rysunku. Fig. 1 przedstawia zewnętrzną stronę klęcznika w stanie otwartym, a fig. 2 — jego stronę wewnętrzną. Fig. 3 i 9 przedstawiają przekrój podłużny klęcznika otwartego; fig. 4 przedstawia stronę zewnętrzną klęcznika w stanie zamkniętym; fig. 5 i 7 przedstawiają przekroje poprzeczne, a fig. 6 i 8 — widok z boku klęcznika zamkniętego. Klęcznik według wynalazku może być wykonany wyłącznie z gumy (fig. 1 — 6) lub częściowo z gumy, tektury, watoliny i sukna (fig. 1, 2, 4, 7 — 9).

Klęcznik pierwszego rodzaju wykonany jest z gumy elastycznej (jak w kaloszach) koloru czarnego lub innego i składa się z czterech części: z podeszwy 1, jęczyczka 2,

zameczka gumowego 3 i sukna 4. Podeszwa 1 składa się z dwu ze sobą połączonych połówek, które umożliwiają elastyczne zamykanie względnie otwieranie. Podeszwa w stanie otwartym stanowi owal nieco wklęsły w środkowej części. Strona wierzchnia jest gładka, brzegi są o 1 mm wyższe od środka z tego powodu, że środek zwykle wyklejony jest suknem (gabardyną lub podobnym materiałem). Strona spodnia ma brzeg gładki, zaś środek jest rowkowany. Brzegi są o $\frac{1}{2}$ mm wyższe niż ząbkowanie, żeby po zamknięciu klęcznika przylegały szczelnie (fig. 5).

Jęczyczek 2 wykonany jest z gumy elastycznej, przyklejonej do strony wierzchniej podeszwy. Jęczyczek ten służy do łatwiejszego przesuwania klęcznika pod kolanem.

Zameczek 3 stanowi taśma gumowa wpuszczona w bok tej połówki podeszwy, na której znajduje się jęczyczek 2. Podczas używania klęcznika zameczek 3 zajmuje położenie wskazane na fig. 1. W stanie zamkniętym klęcznika przekłada się taśmę gumową poprzez jęczyczek na odwrotną stronę, żeby w ten sposób przytrzymać drugą połowę (fig. 6). W tym stanie zameczek ściąga złożone połówki klęcznika. Klęcznik drugiego rodzaju składa się z sześciu części: z podeszwy 1, tekturki 5, poduszczonej z sukna 4 i watoliny 6, jęczyczka 2 i zameczka 3. Podeszwa różni się od poprzedniej tylko tem, że grubość jej jest mniejsza, a różnicę uzupełnia tekturka. Tekturka 5 przyklejona do podeszwy uzupełnia ją i usztywnia. Poduszczonej z sukna 4 i watoliny 6 przykleja się do tekturki. Jęczyczek i zameczek są tego samego rodzaju, jak w przykładzie pierwszym.

Klęcznik jest składany typu kieszonkowego i podkłada go się pod kolano względnie kolana na czas klęczenia. Chcąc korzystać z klęcznika, który przechowuje się w stanie zamkniętym w kieszeni lub torebce,

należy przesunąć zameczek 3 na drugą połówkę, rozłożyć połówki (fig. 1), podłożyć klęcznik pod kolano, względnie kolana i to stroną ząbkowaną na ziemię lub posadzkę. Do wygodnego przesuwania i podnoszenia klęcznika służy jęczyczek 2. Po użyciu za pomocą jęczyczka podnosi się klęcznik, składa się połówki, przesuwając zameczek na przeciwległą połówkę (fig. 6 i 8), uszczelniając tem samem przyległe zabrudzone połówki. Następnie przechowuje go się, jak wyżej podano. Oczyszczenie klęcznika z brudu w miarę potrzeby dokonywa się dopiero po powrocie z nabożeństwa do domu. Zaznaczyć należy, że brud, który po użyciu klęcznika i zamknięciu go znajduje się na stronie ząbkowanej, nie zabrudza kieszeni lub torebki, ponieważ brzegi strony wewnętrznej są szczelne.

Korzyści, jakie omawiany klęcznik daje, są poważne. Używający klęcznik nie zabrudza sobie ubrania nawet wówczas, gdy posadzka jest nie tylko brudna, ale i mokra, klęczy wygodnie na elastycznej gumowej podkładce, jest chroniony od zachorowań reumatycznych i t. d. Specjalnie zaś używanie klęcznika przyczynia się w bardzo wysokiej mierze do podniesienia strony higienicznej, albowiem osoby korzystające z niego napewno nie będą podkładały pod kolana chusteczek do nosa, przez co nie będą narażone na przenoszenie z posadzki zarazków.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Klęcznik kieszonkowy, znamienny tem, że składa się z dwóch ze sobą połączonych, wykonanych z materiału elastycznego, jak np. guma, podeszew (1), których wierzchnia strona wyłożona jest miękkim materiałem (4), jak np. suknem, gabardyną lub podobnym materiałem, przyczem podeszwy te mogą być złożone.

2. Klęcznik kieszonkowy według zastrz.

1, znamienny tem, że podeszwa usztywniona jest przez przymocowaną do wierzchniej jej strony tekturę (5), na której umieszczone jest sukno lub poduszcze (4, 6).

3. Klęcznik kieszonkowy według zastrz. 1, znamienny tem, że strona spodnia podeszwy jest rowkowana, a jej brzegi są wyższe niż środkowa część, w celu uszczelnienia brzegów po zamknięciu klęcznika.

4. Klęcznik kieszonkowy według zastrz. 1 — 3, znamienny tem, że do wierzchniej

strony podeszwy przymocowany jest uchwyt w postaci języczka (2).

5. Klęcznik kieszonkowy według zastrz. 1 — 4, znamienny tem, że do brzegu jednej połówki podeszwy przymocowana jest służąca jako zameczek taśma gumowa (3), którą w stanie zamkniętym klęcznika przekłada się na drugą połówkę w celu jej przytrzymania.

Władysław Kotłęga.

Fig.1

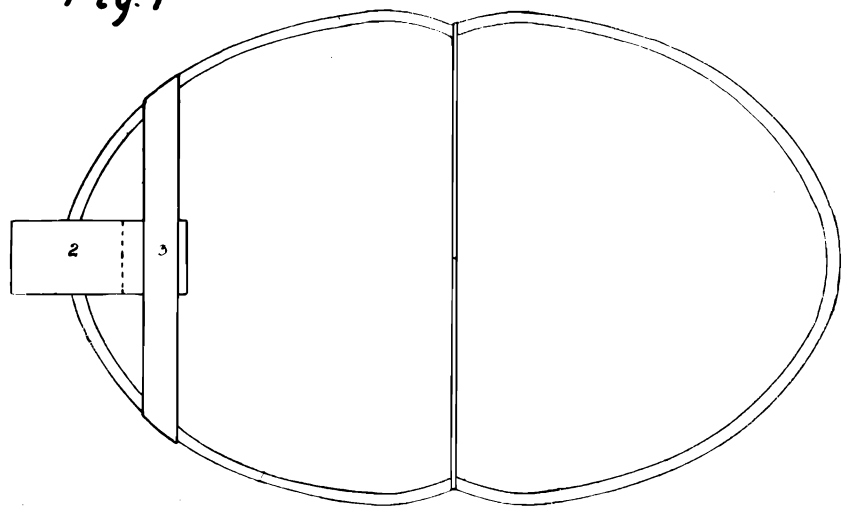

Fig.2

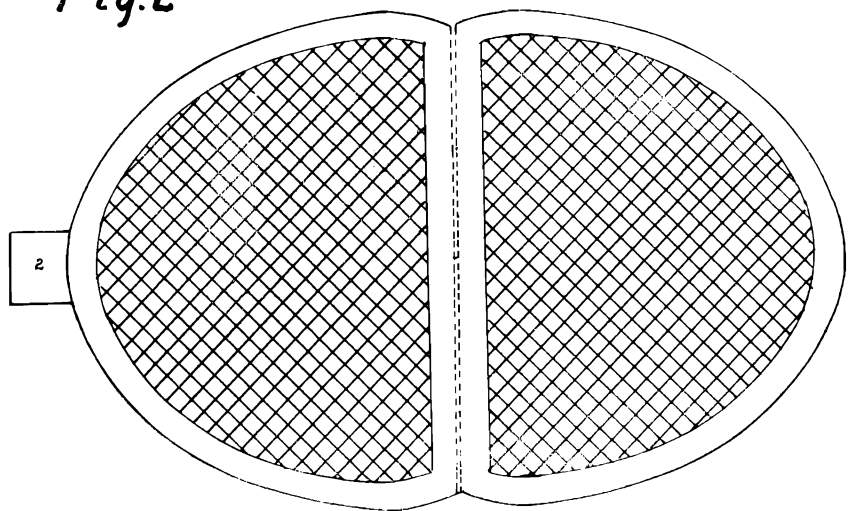

Fig.3

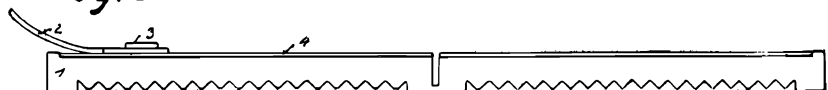

Fig. 4

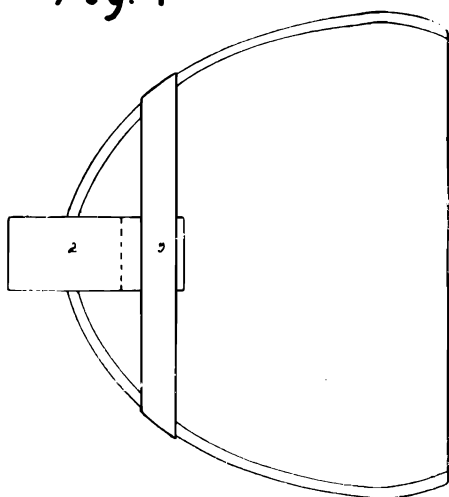

Fig. 5

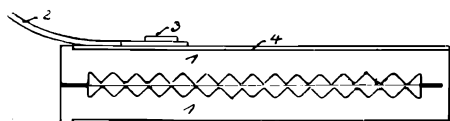

Fig. 7

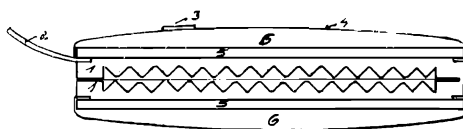

Fig. 6

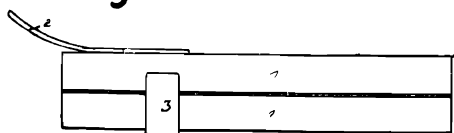

Fig. 8

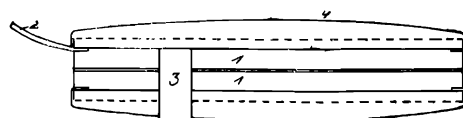

Fig. 9

